

THE young idea

இளஞாயிறு

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XII.

WEDNESDAY, OCTOBER 26, 1949.

No. 10.

	Page
EDITORIAL	1
DEVALUATION - ITS CAUSES AND EFFECTS By C. Cumarasamy	2
THE HOUSE CAPTAINS SPEAK	5
"INTROSPECTION" By R. Sivanesan	7
"A PANTOMIME" By Invisible	8
NOTICE	9
பத்திரிகைச் சித்திரம்	10
உலகில் பெண்களின் இடம் By கா. ச. சிவசுப்பிரமணியம்	11
பறக்கிப் பெண் By C. Cumarasamy	14
மீரடியோ அடித்த திருடன் By கே. தங்கராசு	15

S. V. PARAMSOTHY,
English Editor.

M. SHANMUGAM,
Tamil Editor.

The young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

(FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY)

Vol. XII.

Wednesday, October 26, 1949.

No. 10.

Editorial

JUVENILE CRIME

Since the war it has been observed that juvenile crime is rapidly increasing, and it has risen to such an alarming degree that it has come to be a question of national concern not only in Ceylon but throughout the world and in the West in particular. Even in schools we sometimes hear of cases of hooliganism on the part of students, gross breach of discipline, drunken revelry, minor thefts and other similar disgraceful conduct. This strange and unwarranted deportment of the present day youth has caused anxiety and deep concern to the elders. Let us try to analyse this question and see wherein lies the root cause of all this evil.

One of the most glaring factors is the existence of many disrupted and shattered homes. Particularly in the West we come across scores of homes broken up for various reasons. In such homes where there are constant quarrels and separation of parents, the usual home and family bond is lost. The family ties are broken and the home which is acknowledged to be most congenial and conducive to the formation of a well-bred youth becomes the very place for his unhappiness and ruin. Youth has to be led and set an example to and when such inconsistencies and conflicts occur in a home no good can come from it. The unfortunate youth in such a home certainly develops a feeling of neglect and unwantedness. It leads

him on to dangerous frustration and disappointment. Such a youth usually develops a careless attitude to life and has utter disregard for his fellow human beings.

The war has left behind a series of problems. Much of the youth of the country that were absorbed by the services and other emergency departments were thrown out of their jobs with the termination of the war. There is unemployment in the country and these youths accustomed to the lavish army life find it almost impossible to fit into the present day bankrupt world. Quite a number of them have been left destitute in the streets and such youths have become a problem to the community. Some of these men have turned out dangerous criminals who with their ingenious brains and with the help of unsundered service arms have committed many daring daylight robberies and staged hold-ups of post offices, banks and other places.

Communism and its revolutionary ideas have got a hold on the masses of today. The Communistic creed and doctrine emphasising the theory of the independence and equality of man have affected youth rather adversely. It is quite common to see youth disregard and disrespect his elders, parents and teachers. The moral and ethical standards have been devalued, and youth now asserts that he is

responsible and answerable only to himself, but the vexacious fact is that each man's standard varies; a criminal himself has a standard of judgement of his own.

And lastly yet most important of all is the "dethronement" of religion. Very little heed is paid to the content and practice of religion by the present day youth. Today the very existence of God is being questioned. To many, religion has always been the guiding force in life. People have also experienced a peace and comfort in it, especially during times of tribulations and trials. Years ago, when it had a very firm hold on man, it was essential, relevant and vital to him. Since the neglect of religion, youth have no chart or compass to go by. Hence juvenile crime has alarmingly increased of late.

Many suggestions have been put forward to remedy this growing evil.

In the United States, the United Kingdom and elsewhere many remedies are being tried out. Juvenile offenders are not treated like any other offenders. Special courts known as juvenile courts have been set up to try these delinquent youths. Invariably the guilty ones are sent to Reformatories where they are treated like normal school children but they undergo a period of training to lead good and useful lives. These Reformatories are doing what good they can to correct the youthful offenders. Reformatories alone would be inadequate. Religion must be re-emphasised and made to play its part. There is today an urgent lack of good and impressive religious teachers. We feel rather strongly that religion can play a vital and decisive role in educating and guiding the youth of the country along proper channels.

DEVALUATION - ITS CAUSES AND EFFECTS

Br C. CUMARASAMY, 1st M. B. Class

The Communist insurrection in Java, the coup d'état of Col. Zaim, the Red flag over Peking were all sensational politics. The long line of political monotony has been recently broken by news, perhaps much more sensational than the Nuclear Fission in Russia—the news of Devaluation. This was followed by a chain of others from the Sterling Capitals, and Post Offices and Banks were closed for days in some countries.

What was it all about? Stafford Cripps, the British "Treasurer", announced to the world the news of DEVALUATION of the pound. There is nothing technical about it, but it simply means that the "value of the pound has been decreased." So far, one pound sterling was equal to 4.00 dollars but after decreasing the value of the (British) pound, £ 1 = 2.80 (American) dollars. That is, for every dollar, Britain now has to pay more pounds!

We have heard of Soft Currency Areas and Hard Currency Areas.

The Soft Currency Areas have not enough gold reserves to back up their paper currency in circulation in their countries, but the Hard Currency Areas do have. The values of the various currencies in the world have been based on a certain standard—the Gold. This metal has been chosen as the standard, since its price in the market does not fluctuate so much as a pound of tea or a bottle of arrack does.

The Bank of England:

Britain before the war had gold reserves worth about 850 million pounds. As war broke out her entire Industrial might had been completely geared to the productions of arms and ammunitions and hence there were hardly any goods for export. This meant that no foreign money entered Britain and so she was unable to pay for the imports she daily needed. Consequently, she had to lay her hands on the gold reserves she had, to purchase her imports. However, it is not surprising that

Britain had to face such a crisis in the thick of her "Battle For Life" in the military fields of Europe. For whether the war broke out or not, she could not have avoided facing such a crisis, one day or other. The war only hastened it, a little!

Britain which for the last 100 years had been importing (spending) far in excess of her exports (earnings) could not have carried on her game for long. Several factors, however, helped her to pull on comfortably for a short century. She was able, till the time, to bridge her wide gap between earnings (Exports) and spendings (Imports) because of her IN-VISIBLE EXPORTS, which took the form of (her) foreign investments—in Factories and Railway companies in America, shipping and banking, and Insurance. These sources earned her large profits without any visible Exports. Then, until recently, London had been the world centre for Banking. In addition, there was another important form of this British Invisible Exports. We in the East could not have, so soon, forgotten our Benevolent British masters teaching us Democracy and peace, in the Colonies, for a little nominal fee of a few rupees. But hardly did Britain realise then, as it had now, that to live a life it has to be fought for and not looted from others.

Even with her full-scale Industrial output, in peace time, Britain could not produce (enough to earn) enough for her expenses. So now, with her full Industry switched on to the production of War materials, scarcely had Britain any means to pay for exports. Consequently, she decided to cut the goose that laid the golden egg, though she knew that the goose would die. She sold out her shares in the foreign factories and Railways to the respective Governments to pay for her imports from those countries; then the Banking Centre on the world shifted from London to Wall Street [Foreign Affairs Debate, Jan. 22-1948]. And with the surprise dawn of Japan in the East, British prestige was going down, and the political movements in the

Colonies were gathering momentum. The white Imperialism in the East had now to face the inevitable and heart-rending winding up of its courses in Democracy and Civilisation.

Thus, with the dwindling Invisible Exports, Britain was left all alone with Hitler in front and Economic calculations in the rear.

But America could not be a passive spectator to all the sorry plight of her kith and kin in Britain. British forces were "Victoriously Retreating" in all fronts and the darkest hour in her economic plight was also the darkest in her military history. But the brave Britain held on—she held on until her American friend gave an arm to the lift. By the Lend-lease Agreement of 1941, Britain had to lease (for 99 years!) naval and military bases to America, in the Pacific and in return she had some dollars from her. But in comparison with her huge expenses on War, this help was only a pound of salt dissolved in an ocean!

Each day of war cost Britain nearly 14½ million pounds. America, again made some dollar gifts. But, though she had her fullest sympathies towards Britain, she made it clear to the British that she was not prepared to play "a Rich Uncle's Role" to Britain. However vast the American aid might have been, a 100 years of damage could not be repaired with a few dollars or within a few hours. No effort of America was able to put Britain back to its feet.

The difficulty now with Britain is that her Dollar credits (earnings) are too little to pay for purchases from other (Dollar) countries. Devaluation was a device to improve this.

Effects on Britain:

We have seen at the outset that by devaluation, aimed at improving dollar earnings, "for every dollar, Britain now has to pay more pounds." This makes Dollar goods more costly to Britain and it discourages British buying from America, which means less expenditure of dollars. But this effect of devaluation—i.e., less Dollar expenditure—is not an advantage to

Britain so much, as her ability to earn more dollars! Since the value of the pound has gone down, each dollar can now buy more pounds than formerly, that is British goods will be cheaper in dollar areas. This will attract American buyers which means an increased flow of British goods to America and greater dollar earnings for Britain—exactly what Britain wants!

America :

The effects of devaluation on America may appear adverse. The cheaper British goods will give a keener competition to the American goods and America may be a loser. But a vast America is not in the least worried about by such a tiny sting of the British Bee. Any way, even if there be a loss to America, it will be nothing more serious to her than her plight if she had to continue playing a Rich Uncle's Role. With the Indian raw cotton denied to the Lancashire mills, Britain with her more sterling pounds has to buy her cotton from America—the most important of American exports. Thus America is sure of her market! Another important advantage to America of Devaluation, is that her almost only imports of Rubber and Tin from Malaya, will now be cheaper since one dollar is now worth more pounds. Well, Americans are better shopkeepers!

Europe :

British goods, being cheaper now will be preferred to American goods, in Europe. This helps to increase Inter-European Trade which however will not completely knock out America from the European markets. For, the present British Industrial output cannot meet all the needs of a war torn Europe which is rapidly rebuilding itself. Besides such consumer goods as cars and locomotives from America will have their sale in Europe.

Japan and the Far East :

The new states in the Far East just starting a free life will find a good impetus to their industrial de-

velopments since the American goods are now more costly, in the sterling areas. This provides a golden opportunity to the war-crippled industries of Japan and help gain her lost markets and prestige in the East—unfortunately a matter Mao Arthur has already taken note of!

India and Pakistan :

India followed Britain in devaluing her currency; for if she had not, her goods will be more costly and will not be preferred by foreign importers who can find a cheaper market in the devalued areas. In spite of these Pakistan is firmly against devaluation of her Rupee because her exports are in great demand from foreigners who have to buy whether they are cheaper or not. Again, for her imports, with her non-devalued currency (Rupee) she will have to pay much less than the Indian devalued Rupee. This also means that a certain value of Indian Rupee is equal to a much less value of Pakistan Rupees. Consequently, Indian exports to Pakistan are cheaper to Pakistan whereas Pakistan exports to India are costly to India. This is an "economic pressure" on India since she cannot go on without the Pakistan raw materials of cotton and also jute which is a virtual monopoly of Pakistan. Here is trouble for India!

But again, however firm Pakistan is, against Devaluation, she will have to descend the step one day. Indian, as seen, and also other foreign goods being cheaper in Pakistan, a dumping of these cheap goods into Pakistan may mean an availability of foreign goods much cheaper than the local Pakistan goods. This may result in closing down of the unprofitable factories and a consequent rise in unemployment.

Ceylon :

And now for devaluation within our shores! Our chief export to dollar areas is rubber, which owing to devaluation will cost our buyers fewer dollars. This will mean less sterling money (than formerly), to our exporters. If our Ceylon exporters, to make up for their reduced income,

increase the price of rubber, there may be a retaliatory increase of prices on our imports also. Whether this comes to pass or not any increase in the price of (our) raw rubber will definitely mean an increased price of (our) purchases of finished rubber goods. In that case the victims are the helpless consumers — the common man.

One thing we share in common with India and Pakistan, on devaluation, is the question of our Sterling Balances in London. Today the purchasing power of our Rupee has gone down and hence the ability of our Sterling Balances to purchase dollars has been badly scaled down. Consequently the purchases of even capital goods for our huge programmes of industrial development will be held up!

Jaffna College:

Another point of special interest to us here, in this institution, is that our dollar funds in America will be paying us much more in terms of rupees. — Effects of devaluation taken to our homes!

The Way Out:

Devaluation is not the absolute prescription for Britain's malady. Sir Stafford Cripps had said "We will watch for developments." No one can say where the economy of the world will be punctured and when. Britain at last has been made to realise that the itching palms of Imperialism cannot help her. The only way open for Britain to earn, is to work for herself and work more! Britain should

produce more and produce cheaper. The cost of production should be reduced to the minimum. But it is still open to doubt whether even the lowered costs of production could catch up with the lower costs of production in the vastness that is America!

In the exhausted mines of Britain no economic coal mining is possible, as it is with the almost virgin mines of the New World. Another item contributing to the higher British costs is the heavy taxation, not found in America, to meet the heavy expenditure on the many social legislations passed. In spite of these, it may be possible to produce cheaper if the important items of production—rent, wages and profits margin—are carefully reduced. The big money bags of the country should come forward to sacrifice a bit of their profits in the interests of their country and reduce their profit margins. Again these reduced profits even should be encouraged to be used as further capital to produce more, by allowing a concession in taxation to those who do so, and an increase in taxation to those who pay out the profits to share-holders.

In spite of her difficulties, can the Brave Britain fight back—??? Let us only hope so. But the present plight of Britain remains to be seen—not until the after effects of devaluation are felt—but even much longer.

Nations and Empires have risen and fallen. And Britain too has risen — Risen to the zenith of its Glory—.

THE HOUSE CAPTAINS SPEAK

Abraham House (Greens)

Once again the Abraham House has reverted to its traditional position of bringing up the rear. Yet it is a consolation that the Senior Championship Cup was once again carried away by our Champion Athlete, N. J. Yogaratnam. I must make special mention of R. Kulasegaram who was one of the runners-up for the Senior Championship and S. Suppiah who also did well.

Among the ladies, the Captain, Miss I. Vaithilingam, did very well. After a fairly long time, the ladies have brought us a few points through her. The heavy burden of decorations, refreshments, running and cheering was carried by our lady members to whom I am greatly obliged. The burden was really heavy as it was borne to a large extent by our Senior girls who are only four in number. I hope the distribution of girls to the various Houses will, in future, be more proportionate and

fair. I must also make special men-

tion-of Miss I. Rodrigo who did such a lot for the House in spite of ill health, I must also thank Miss S. Jeevaratnam for her support.

In conclusion I wish to thank every athlete for his or her contribution, the House Masters for their valuable assistance, the House Mistress Primary Department, Miss P. Jeevaratnam, our former Girls' Captain Miss A. Rasiah, a former member Miss N. Rasiah and finally every member who helped the Captains in carrying out their duties.

A. M. BRODIE.

x x x

Brown House (Blues)

Brown House ought to be proud not only of having won the Inter-House Championship but of having produced four individual champions in Ariasingam, Jegadevan, Thevaman and Maheswary and of the four new ground records created by the House. Special mention must be made of Ramachandran, Jegadevan and the Senior Relay teams who were responsible for the new records created.

The success of the House goes not to any particular individual but to the whole team and the Blues ought to be proud of these athletes who evinced such a spirit of co-operation and sportsmanship. Congratulations to our relay teams who won almost all the first places and brought the Relay Cup to the House.

Our sisters made a big contribution towards the Championship of the House in bringing 50 odd points. They had worked day in and day out preparing the refreshments, decorations and taking regular practice. For their voluntary and valuable services especially in the tent and for their enthusiastic and encouraging cheering I am grateful to them.

For the whole-hearted support and most unstinting and devoted services of the Girls' Captain Eva Kulasingham, Athletic Captains Ramachandran and Jeyarane and the House Masters Mr. Wadsworth and Mr. Thambiappillai I extend my sincere and grateful thanks.

Finally I wish to thank every member of the House for the whole-hearted support and co-operation they gave me.

A. S. KADINGAMAR.

x x x

Hastings House (Reds)

Our heartiest congratulations to the Blues on their splendid and well-merited success at the recent Inter-House Athletic Meet. Our usual exquisite show failed due to the unexpected reverses we met with in the field. However we are not down-hearted and hope to be back at the top of the list next year.

My sincere thanks to the Captains for their devoted and unstinting services to the House, and to all the members and House Masters for the whole-hearted co-operation. A special word of thanks to the Girls' Vice-Captain, Kanagamany, and to our former Captains Satkunharajah and Paramsothy who rendered us invaluable service.

Our girls, as usual, brought us a large number of points and were responsible for the artistic decorations, refreshments and vociferous cheering. Our congratulations to the Junior Champions, Selvarajah and Rachel George. We are indeed proud of our 3 cycle speed aces who won all the three places. Cumarasamy, our Post Senior Champion, caused repeated stirs in the field by his sparkling dashes and Ranji ran in grand style to win the 220 outright.

The Tug-of-War Cup was once again won by our team and hence we became the Tug Champions for the third year in succession.

R. A. THAMBIARAJAH.

x x x

Hitchcock House (Whites)

Though the Whites gained a third place in the Inter-House Athletic Meet, yet we are proud that we gave a good fight in almost all

the events. There was tense excitement to the very last moment and the Blues were fortunate in emerging champions; our congratulations to them.

Much enthusiasm was shown by our competitors and they deserve credit for their fine performances. Contributions worthy of praise were shown by Nallasivam of the Intermediates, Mathew George and Kanagasabapathy of the Seniors. Miss Yogeswary Sittampalam distinguished herself by her brilliant performance in throwing the Cricket ball event.

My thanks are due to the House Masters whose tireless efforts contri-

buted to our success. Let me also convey my thanks to the lady members of the House under the efficient leadership of Miss Sivavandam Muttiah for the help that they rendered in decorating the tent and in serving the refreshments. I shall be failing in my duty if I do not thank the Athletic Captains S. Wijayanayagam and Miss Parimalam Selvadurai and all members of the House for their hearty co-operation in making this Meet a success.

S. SHANMUGANATHAN.

[We regret this article has had to be held over from our last issue for want of space.—Ed.]

"Introspection"

By R. SIVANESAN.

Had I been left to my mind's inclination, I should have normally delayed set working on an article. But the repeated requests of our good Editor urge me on, and membership in the Board places me under an obligation.

'What have you been doing all these days'—this is a question that has often been put by many of my friends as I come after a long take-it-easy-vacation, and I have found it not very easy to answer. Hence having asked myself the same in silence and quiet I have thought it best to work on it at length.

True enough I have been reading nothing, at any rate very little, and curiously still realised the pleasures of reading all the more. Not that I did not want to but that I could not. I was most wretchedly caught up in a strange malady—a splitting headache and together with that a feeling of giddiness and heaviness, a hollowness and complete emptiness in my head. I am sorry I cannot express myself any better.

The learned doctors—and I tried a number of them—did not seem to understand my complaints, and having prescribed me a few mixtures to no purpose, dare tell me nothing was wrong. Ayurvedic treatment, I am apt to believe, should attract

more patients only if they could improve their drugs to better taste and show mercy on patients in the matter of prescribed diet.

Naturally my parents grew very anxious over my plight and seemed to show greater nervousness than I, so much so that when I urged on them to send me for a change somewhere, they simply would not, though they easily could, for they seemed to dread the mere thought of separation at the moment. While fear and anxiety reigns in the hearts of the West in the matter of parental love the same seems to grow in excess in the East.

At this time, I remember being told that I ought to change my mind in the same place rather than my place in the same mind. I regarded the suggestion as absurd and preposterous then but now I think it contains a hidden truth.

The theatre, I was made to realise, though considered as affording pleasure, enjoyment and recreation yet was unsuited to my condition then. For alertness, observation and judgment are powers needed there and I wonder how much of these the ordinary picture-goer lacks.

In these cannot-do-anything days the evening walks into my village seemed to enliven me greatly,

I loved to see my village farmers, some of whom were my own relations cheerful though hard at their day's labour and I gathered some useful information about farming from them, I seemed to find refuge and consolation in nature as it were.

I also realised how sweet and charming was true friendship. And whenever my dear friends had it in mind to see me or write kind consoling letters to me I would be delighted. Friendship is a well-earned treasure.

Meanwhile, I had been constantly

asking myself why I should be made to suffer so hard and so long. For the life of me I would not lose my belief in that omni-present, omni-scient being. Then, I could not arrive at definite conclusions for I had to resign myself to time and leave it to destiny. My Faith remains unshaken!

I am glad to say the spirit within me is not killed. If any change may be observed in me it is not for me to say. I know I am convinced of certain things not from bitterness but from realization. I am facing life afresh!

"A PANTOMIME"

By INVISIBLE

Place: One of the Higher Classes in the College.

Time: One warm week-day.

The bell has just gone. The intellectuals trudge into the class. The early birds rush in to catch the seats of vantage.

Mr. True-seeker-of-learning, hurries in, weighed down with a heavy load of "text" books. His intention is not to miss any part of the lecture.

Mr. Seeker-of-all-things walks in with a light step (he has no heavy "text" books!). His intention is not to miss the misses.

He is rewarded! Just then the misses, after having nearly missed the class move in.

The "Middle-of-the-class" group then marches in talking about nothing in general. In their wake comes that noise peculiar to market-places. There is a general shuffling and a minor commotion as this majority-group settles down (to make more noise!)

Mr. Not-Far-From-America puts his hands into his pockets (American fashion) disuses the two front legs of his chair and puts both his feet on the chair in front. He feels elevated!

In the corner seat sits a young man absorbed in his books. Not much to look at? But if we may say the future professor of the University of Ceylon.

The budding inventor beside him

suddenly gets a "brain-wave." On his "Memorandum on Possible Inventions" (he has quite a few) he jots down that he considers woman the greatest "labour saving device" ever originated for the benefit of man. Evidently he is one who does not believe in wasting of his energy.

To the left of the class sits the Leftist dreaming of the day when the revolution would be a reality and he too would be part-owner of the College car. (He walks to school at present!)

To the right (though not a Rightist) sits the football captain. He has just shot a goal and the Principal even then has not finished with his praises. (In dreamland of course).

Mr. Tucker who sits lower down the class is waiting for the bell to ring, and for the "tuck in" at the tuck-shop. And so the story runs that he has a fat "debit" account at the tuck.

The women "leaders of to-morrow" have their books open before them. However if they are watched closely it can be noticed that they are stealing side long glances at each other. My! look at her new earrings! Must get mother to buy a pair like that. (Do we hear some poor bread winner groan?) Nice saree! Wonder how much it cost her. Gosh! Those bangles, they are just like mine. Curses! Now I can't wear mine, they would

be out of date. Soon some turn green with envy, while still others, almost grow wings and fly away with conceit.

The master hurries in to begin his lecture. Just then Mr. Better-late-than-never, rushes in (only half awake) trips at the door-step, does a clean somersault and measures his full length on the floor (Candidate for the Kamala Circus?). He picks himself up with infinite care as if he were afraid that parts of him would fall off; puts on a blank expression (as though nothing unusual had happened) and with a surprised look at his friends who are now roaring with laughter goes to his seat. "What a sense of humour these crude chaps have", he thinks.

As the master begins to ask questions it is surprising to note a number of I-know-the-answer-faces turn blank. May be, stage-fright, or may be, they

are just shy to talk to the master, who knows? In this age everything is possible.

Soon everyone is waiting for the bell. God! Will it never ring? The minutes pass like hours! Ah!! At last it does ring! Mr. Studious picks up his "heavy-weight" and thumps away. Mr. Not-Far-From-America, still with his hands in his pockets, strolls out humming "Don't Fence me in" and trying to catch the eyes of the "elite". The misses check out en-block (Unity is strength?). Mr. Seeker-of-all-things hurries after them. The middlers begin their talk of nothing and fill the corridor with their chatter.

The end? No! Mr. Late-as-usual, has lost something in his fall and is searching frantically for it. (He would be late for the next class). At last he too rushes out and the pantomime is over ready to be gone through again in another class-room.

THE VADDUKODDAI CO-OPERATIVE TRANSPORT

Vaddukoddai has made another advance in Co-operative venture in inaugurating the Transport service between Vaddukoddai and Jaffna from the 3rd of this month. It is a great boon to the people of Vaddukoddai to travel between Vaddukoddai and Jaffna. The Principal of Jaffna College has subscribed the maximum number of shares for the benefit of the Boarders. Now it is up to the day boys to persuade their parents to become either members or share-holders so that they may have the benefit of easy transport. The Management is contemplating to run a special service at noon to enable the students to go home for their noon-meals at a very low rate. But it can be done only when the Society has purchased its own vans. If all the parents of the boys join, it will be done in no time. Special arrangements will be made to take children by classes to pictures at the lowest possible rates. One share is Rs. 12. Entrance fee is Re. 1.

SECRETARY,
V. C. T. SERVICE,
Regd. No. J. 293.

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி வெளியீடு

"எப்பொருளைத் தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." —திருக்குறள்.

மார்ச் 12

திருவள்ளூர் ஆண்டு கௌரவ
சர்வதாரி இஸ்ரீப் பசீம் ரொட புதன் கிழமை

இதழ் 10

பத்திராதிபர் சித்திரம்.

"அணுக்குண்டும் உலகமும்"

உலகத்தில் திடுக்கிடும் சம்பவங்கள் பல வருடாவருடம் நடக்கின்றன. ஆனால் 1945-க்குண்டு ஆவணிமாதம் 6-ம் திகதி நடந்த சம்பவம் உலகையே கிடுகிடுக்கச் செய்தது. அச்சம்பவம், கிஞ்ஞானம் உலகை அழிக்குவனவரை நினைத்திருக்கக்கூடியது. அதுதான் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அல்லவது சிறிய பொருளாகிய அணுவின்னிடம் இளம்பிறை பிரமாண்டமான சக்தியைக்கொண்டு, உலக அபிவிருத்திக்குச் செய்யவண்டியுடைய எத்தனையோ விஷயங்களைநிகழ்த்த உலகத்திற்குச் செய்தது. நினைப்போல் மற்றவர்களுக்கும் கேள்வி என்று கூறிய கருணாழர்த்தியாகிய யேசுநாதரை வழிபடும் அமெரிக்கர் கிரேசுமாயிலே உள்ள ஒரு குற்றமுமறியாத பால்களை, திக்கற்ற பெண்மணிகளை மற்றும் பல நிரபராதிகளை கொடிப் பொழுதில் உயிரோடு பொருக்கிய கொடூரச் செய்கை, இதுவுட்பங்குதென்று இச்சம்பவம் நடந்த இரண்டாவது நாள் எகசுக்காயிலும் இதே கொடூரச் செய்கைச் செய்தார்கள். என்னே! இவர்களின் சிவகாருண்யம்.

போர்முடிந்தது, உலகோரின் கதைகளிலெல்லாம் அணுக்குண்டு இடம்பெற்றது. அணுக்குண்டின் இரகசியத்தை யறியவேண்டும் என்ற பல நாடிகள் அவாப்பட்டன. இங்கிலாந்தில் ரஷ்யா முக்கியமானது. இவர்கள் எவ்வளவு முயன்றுமென்ன இரகசியம் பாக்கியப் படுத்தப்படவில்லை. இதனால் ரஷ்யாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும்

ஏற்பட்டது என்னரும் அறிந்த விஷயம். ரஷ்யபோன்ற நாடுகள் அணுக்கதிப் பிரயோகத்தைச் சர்வதேசக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று பன்முறை ஐக்கியநாடுகளின் ஸ்தாபனத்தின் கோரியும் அக்கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டுகிட்டது.

போர்முடிந்த காலத்தொட்டே ரஷ்யாவிடம் அணுக்குண்டிருக்கின்றதென்று புதரங்கள் கிளம்பின. அமெரிக்கர்களும் ரஷ்யா தற்போது அணுக்குண்டைத் தயாரிப்பது அரசாத்தியம் என்று கம்பியிருந்தார்கள். ஆனால் சில கிழமை களுக்குமுன் ரஷ்யாவில் அணுக்குண்டு வெடித்ததாகச் செய்திகள் வந்தன. ரஷ்யாவின் வெடித்த அணுக்குண்டு அமெரிக்காவில் வைக்கத்தை யுண்டுபண்ணி விட்டது. இருகாடுகளும் மூன்றாவது உலகமகாபுத்தகத்திற் கடிக்கோலுகின்றார்கள் போலிருக்கின்றது. இக்கிளையில் உலகத்துச் சிவாடுகளனைத்தும், தேவலம், இருவல்லாசுகளின் காலடியிற் பணிந்து உயிர்ப்பிச்சை கேட்கவேண்டியிருக்கின்றன. காய்கடி பூக்கடி பென்றிருக்கும் இவ்வளவாசுகளிடையே எங்கோமும் சண்டைமூண்டெழலாம், போர் மூண்டெழலாயின் உலகே இரண்டாகப் பிரிந்து போயில் பங்குபெறும். இப்படிச் செய்யின் உலகம் முழுமையுமே இக்கொடிய ஆபத்தினால் கொழுத்தண்டு காசமாவது திண்ணம். இருவல்லாசுகளும் மார் அகக் அணுக்குண்டுகளைச் செய்து குவிப்பதென்று மேட்டூரி கிரிஸ் அணுக்குண்டு களைத் தயாரிப்பார்கள். அணுக்குண்டு தயாரிப்பதில்

தனியே நடுபெட்டித் தங்கள் உயிருக்கு மன்ற, உலகத்திலுள்ள சகல உயிர்களின் அழிச்சிற்குமே உலகைப்பார்க்கப்போலிருக்கிறது. உலகத்திற்கு நாசம்வராமற் காக்கவேண்டுமானால், மனிதன் தன் பிறப்பு இலச்சியத்தை தினை நாட்ட வேண்டுமானால், இவ்விரு காமிகளினிடையே சமாதானத்தை யுண்டாக்க வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஒருபகுதி யார் மட்டுமன்று உலகம் முழுமையுமே

முயற்சி செய்யவேண்டும் அத்துடன் அணுச்சுத்தி ஆபுதப் பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்குச் சர்வதேச சட்டமொன்று உண்டாக்கவேண்டும். இவைகளைச் சரிவரச்செய்தால் உலகம் இன்னும் அதிக காலம் நிலத்திற்குக்கும், ஆனால் மேற்கூறியவற்றைச் செய்யத்தவறின் உலகின் அழிவு இன்றைக்கே, அல்லது எக்கோ யார் அறிவார்.

உலகில் பெண்களின் இடம்

நா. க. சிவசுப்பிரமணியம்

நீங்காரம் பாடும் வண்டிகள் என்றும் காலவது தங்களுக்கு அகவளர்ச்சியும் முகமலர்ச்சியும் கொடுக்கும் அழகு நிலைந்து தேன் சொரியும் நறுமலர்களை யே. அப்படியே உலகின் ஒவ்வொரு உயிர்களும் இன்பசாகரத்தை நாடிச் செல்லும். மனிதன் வேறுபட்டவனன்று. அவன் இன்பசாகரம் இயற்கை அமைப்பின் சிற்றின்பங்கள். பெண் அவ்வமைப்பின் பிரதம அங்கமாவாள். அத்தகைய உயர்தா இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் பெண்ணை மனிதனுக்கு இன்பத்தை உண்டுவதற்கும், நன்மையைப் பயன்படுத்தவதற்கும் காரணமாக இருக்கின்றாள்.

பெண் இல்லையேல், இந்த உலகில் எதையும் பின்வாங்கும், தன்பத்திற்கு இன்பம்; பசிக்கு உணவு; சண்டைக்குச் சமாதானம்; வீரத்திற்கு வெற்றி; புயலுக்கு அமைதி; இவைபோன்ற எண்ணிறந்த காரியங்கள் பெண்மையால் திகழுகின்றன.

உலகில் பெண் என்பவள் எவ்வித விசேஷ குணங்களை யுடையவளாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதை யாவரும் உணருமாறு, புகழேந்தி அன்னப்பட்சி தமயந்தியைப்பற்றி நன்னுக்குக் கூறியதாக வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

“நாற்குணமு நார்ப்படையா வைம்புலனு

ஆர்க்குஞ் சிலம்பே மணிமுதாசு — வேற்

வானுறே ண்ணு வதன யுதிக்குடகீழ்

கூடுபே பெண்மை யாசு

இதன் முயற்சி பெண்ணின் விசேஷ தன்மைகள் எவைபெனவும், அவை எவ்வாறு வாழ்வில் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்குமென்பதையும் யாம் அறிவோம்.

பெண்ணின் இயற்கை அழகு அவளின் சித்திகளுக்கு முக்கியகாரணமாக இருக்கின்றது. அழகுக்கே பிரதானமானவர்கள் பெண்கள். அவ்வழகை ஒவ்வொரு பெண்ணிடமும் இயற்கையாகக் காணலாம். பெண்களின் தனிமுகமும் சிற்றின்ப வார்த்தையுமே—நோயாளிகளின் நன்மருந்தாக. அன்பு செலுத்தவதிலும் அழகு செய்வதிலும் பெண்களுக்கு நிகரில்லை. பெண்கள் பொறுமையின் பூஷணங்கள். இசுத்திரன் பெண்கள் சிறந்த தியானிகள் என்பார்கள். சமது பண்ணடைத்தமிழ் நாட்டில் சிறந்த வீரப் பெண்மணிகள் இருந்த துண்டு. அவர்களின் வீரச்செயல்களால் நம் நாடு மேலோங்கியது. உதாரணமாகக் கண்ணகி தனது வீரச்செடலால் பாண்டிபுனது வளைந்த செங்கோலை நிரிழவைத்தாள். இப்படி விசால நோக்கத்தைக் கொண்டு உலகின் பெண்தேடிக்கொண்ட இடத்தைப் பார்த்தபின் தற்காலப் பெண்மணிகளின் உள்ளக் கிடக்கையை அளந்து பார்ப்போம்.

தற்காலத்தில் சமஉரிமை என்னும் கட்சன் காதில் கிழுகின்றது. பெண்களுக்கு விடுதலை வேண்டும். அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கிறார்களே என்றெல்லாம்

கிறார்கள். பெண்கள் கூட இதே முறையில் செய்கிறார்கள். பெண்ணுக்கு விடுதலை வேண்டுமென்பது பேதமை. விட்டுக் கொடுக்கக் கூடியவர்களைச் செயல்படச் செய்வதால் அவன் அடிமை யாகமாட்டான். சமுதாயத்திலே பெண் களுக்குத்தான் முதல் மரியாதை. கோ வில், குளம், சபை எல்லாவற்றிலுமே பெண்களுக்குத் தனிமரியாதை காணப் படுகிறது. அவர்கள் தேவ மாதர்களாகவே பாவிக்கப்படுகின்றார்கள். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களிற்கூட பெண்களுக்கு விசேஷ சலுகை காணப்படுகிறது. சம உரிமை எனும் வின் பேச்சிலும் பெண் பணியின் தங்கள் நிலைமையை உணராத வர்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றார்கள்.

இவ்விதமாக மதிமயக்கி நீங்கும் பெண்பணிகள் இன்னும் விடுதலை செயல் படுக்கச் செய்வார்கள். அனைத்து பெண் களுக்கு அழகே பிரதானம் என்று என் னிப் பலவித மேல்காட்டு வாரீகங்களா லும் வேறுபல வழிகளாலும் செயற்கை அழகையே கூட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். செயற்கை அழகை விருப்பி ஆபாசங் களிலும், விலை உயர்ந்த அழகுப் சேலை களிலும் வேறு பல மாதிரிகளாலும் பண த்தை வாரி இறைக்கின்றனர். இது மடமை. உண்மையிற் செயற்கை காடு யோர் தங்கள் இயற்கை அழகு அழற் வர்கள். என்று சொல்லுவதுபோல இருக் கின்றது. இயற்கை அழகு உண்மையின் செயற்கை அழகைத் தேடிச் செல்லமாட்

டார்கள். பெண்களுக்கு வேண்டியது இயற்கை அழகு, செயற்கை அழகன்று. அழகு செயற்கையோடு ஒருவிதமான கொடும்புமுற்றது. ஆதலின் எல்லாப் பெண்மணிகளும் தங்கள் இயற்கை அழகுடைபவர்களாக இருக்க முயல் வேண்டும். இயற்கை அழகை வளர்த்தும் முறைகளைக் கையாடல் வேண்டும். அத் தடன் இயற்கையோடு சம்பந்தமான மலர் களைக் கொய்து அதன் மூலம் தங்களை அழகு செய்து கொள்ளலாம். உண்மை யில் இயற்கை அழகே அழகு.

பெண்கள் தங்களுக்குக் கல்வி அவ சியம் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினிற் சென்று கல்விதார்கள். பரீட்சைகளிற் சித்தி அடைந்தவுடன் தங்கள் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கும் முடிவுகட்டி விடு வார்கள். இதுவும் அவர்கள் முடிந்ததைத் தைக் காட்டுகின்றது. கல்வி கலையற்ற கடல், அள்ள அள்ளக் குறைபாடு செல் வம். கல்வி என்பது பரீட்சையிற் சித்தி பெறுதலன்று. கல்வி என்பது நல்லொரு வருடைய அறிவை வளர்ப்பதும் நான்கு தா சிவியத்திற் பயனளிப்பதுமேயாம். இவ்விதம் பயன்படுத்தாவிடின் "கற்றத லால் ஆயபயனென் கொல், வாஸ்தியன் கற்றான் தொழாரெனின்" என்ற வாக்கை முற்றாக மறந்துவிடுவதாய் முடியும். ஆகலாம் பெண்கள் வினாக்க் கூச்சலிட் தெ் சமவுரிமை என்று அரசாங்கம் இருக்க முயல்வேண்டும்.

கடவுள் செவியாய்ப்பாரா?

மு. சிவானந்தன் Senior A.

பத்திரகாரி கோவில் கொண்டலை மூட் டும் சோபாம். அன்றதான் திருவிழாவையே பெருாழ். ஆடம்பரங்கள் அமர்க்களம், பார்ப் போருக்குப் பரம சந்தோஷத்தைக் கொடுக் கும் பந்தங்கள், மின்னெண் விளக்கும் மின் சாச திபங்கள், சிறந்து விளக்கும் சிற்பங்கள், வாண வேடிக்கைகள். தள்ளுபாருடன் போன்காரர். பொறைபுடன் சிக்குறும் பேணை கள். இன்னமெத்தனையோ மேடிக்கைகள்; சேலிக்கைகள். இறையக்கூடையில், பத்திர கரனியிடம் அருள்பெற வினாந்து பாக் து நிற்றும் பந்தகோடிகள். இவ்வாறில் எத்தனை

திரைகள் சித்தம் திரிய சிற்றும் அத்தர் பூசிய அண்ணல்கள்; காயமே கோயிலாகக்கொண்ட நுண் காவிகள்; வலவலுடன் தையல்கலை கொக்கும் லைலர்கள்; சிலக்குடன் உலவுக் கிண்கரிகள்; மேனி மிழங்கி நீற்றும் பெண் தளிர்கள்; கோலுடன் விளக்கும் கோண்கைகள்; குடுகுடு கிழயிகள்; இன்னும் பல பல திணை கள். உன் மே பந்தங்களுக் கருள்செய்யும் குணத் மூர்த்தி — அன்பு கொன்னம் — அறி வின் மொழி — கருணைப் கடவுள்; ஆனால் கண்ணா காட்டி? கோரூபம் — நீகாபுரம் — கொரூபம் பந்தன் — கோல்கொருகையில் —

கொலையுண்ட தலையொருவாயில். இத் திரு வுருவுக்குத்தான் செல்வரில் கொண்டாட்டம்; நாட்டில் ஏழையரின் திண்டாட்டம்.

“டான், டான்” என்ற மணியோசை; “பூம், பூம்” என்ற சங்கோசை; “தந்தனம் தனம்” என்று ஆடுகின்றன வேலை; “தனம் தந்தனம்” என்று கொட்டுகின்றன காலை; பூசரியில் பூசை — புரியாத பாலை; இசை கிளையில் பந்தரின் உணக்கம், “காஸீ” என்ன வாய்த்து; எதிரியை வீழ்த்த. இதுதான் முக்தி விரும்பும் பந்தரின் வேண்டிதல். கோடு பிரிக்கப்பட்டு அதற்கு வெளியே சிற் கின்றது ஒரு சமுதாயம். அதன் மத்தியிலேய் ஏழை கோவணத்திலும் சிறிது பெரிய துண்டு அலையிலே; எண்ணெய் வாசனையற்ற வங்கும் தலையிர் — இல்லை சடைமயிர; தடித்த வளர்க்கை தாடியிர்; வாடிய முகம்; கொட்டாவிடன் கடைய வாய்; ஒட்டிய வயிறு; தளர்ந்த கடை; பூஞ்சொண்ட கண்ணை; பூசையெப்போது முடியும் என்று தவிக்கின்றன. காரணம்? பரிசுக்கொடுமை.

பூசைபடத்து, விதா முடித்ததும் வெளியில் சீன்றவர்க்குப் பிரசாதம் வழங்கப்படுகின்றது; எல்லோரும் விழுந்தடித்துப் பெறுகின்றனர்; “எனக்கு” “எனக்கு” என்று முத்துகின்றனர்; சித்தகின்றனர். வலிவுருவற்ற அவ்வழையால் வலிவித்த பெறமுடியவில்லை; வாங்கின்றனர். பெற்றவர்கள் திருப்புகின்றனர். “சாமி” — ஆம், அதுதான் அவ்வழையின் வழக்கமான மெலிந்த குரல். கேட்கின்றன அவன்; உவனிக்கப்படவில்லை — சலனம் முழுதும் கடவுட் கொண்டாட்டத்தில். “சாமி! வாங்கித்தேன்; வத்குகின்றேன்; வலிவித்த பெறமுடியவில்லை, பரிசுக்கின்றது. புசிப்பதற்கு ஏதாவது கொடுக்கன்” — அவன் கேட்கின்றான் — சிடைப்பது ஏதக்கப் பேச்சுத்தான். “தொயிலின் முற்றிலில் கோவணர் விளையா? இல்லாதே, தூ! — இதுதான் உவனுக்குக் கிடைத்த பிரசாதம், உன்னே பலவிதமான பலகாரங்கள்; குன்றென விண்ணம் படிக்குவியல்கள். யாருக்கென? கடவுளுக்கு? இல்லை. கடவுள் பெயரைச்சொல்லிப் பசியாதவேளைகளிலும் புசித்து, எப்பெயிட்டு ஏழைகளைக் கசக்கிப்பிரியும் பணத்திரிப்பிழைத்தவர்களுக்கு — இல்லை, சித்தம் திரிய சித்தம் பந்தி முறித்த முத்திரைக்கு.

உடைத்த உணர்ச்சோடு அவ்வழை அகல்கின்றன. பசிபிணி தருபகம் வாட்டுகின்றது. பந்தரின் செய்கை ஒரு பக்கம் நோக்கப்பட்ட மூட்டுகின்றது. வேறு வழியில்லை, எழுபிடை முறையில்கின்றன. “ஆ!

கடவுளே! சின் உருவத்தான் கல்லென்றாலும் சின் உன்னமும் கல்லாய் விட்டதோ? நாட்டில் நாட்கும் சித்தகட்டை நீ இன்னும் காணுகிறாய் என்று கருதியோ? உன் முன்றிலில் வேற்றுமை உருக்கொண்டு சித்தகின்றது. உன்னே பெருக்காளிகளின் ஆட்சி — பெரும் மாட்சி. வெளியே ஏதக்களின் தாழ்ச்சி — அது பெரும் வீழ்ச்சி. “எனது” — மெல்லக் கேட்டுப்பார்த்தால் ஏதக்கன் எட்டப்படுகிற. எத்த ஏதக்க? நாட்டுக்கெவ்வாறு வடகாட்டேடுகன். “பிறப்போக்கும் எல்லாவயிர்க்கும், சிறப்பொவ்வா செய்வொழி” வேற்றுமையான் என்ற தமிழ்மறை நாட்டினால் ஏற்றுக்கொண்டபட மாட்டது. “ஒன்றே குலமும் ஒரு வனே தேவனும்” என்ற திருமுலா பெருவாக்கை ஏற்கார். “கட்டுப்பாட்டை மீறுவான்” கடுகசெய்தவான்” என்று கண்டிக்கும் சமுதாயம் — இல்லை, பெரும் பூச்சாண்டி காட்டும் “கடவுள் பிறந்தார்; பின்னக்கறியை யுண்டார்; காமக்காண்டார்; வெண்ணெய் திருடினார்” என்று சினைக் கயமைமாக்கப் பரிசுக் கித்தார் — அது தெய்வீகப்பேச்சு. “சடங்குகள் வேண்டாம் ஆவயத்திலே ஆண்டவனே அமைதியாகப் பிரார்த்திப்பதே சிறந்தது” என்றால் — அது விண்ணகரின் வீச்சு; காந்திசுப் பேச்சு; அதற்கு விழுந்த ஏதக்க வானறிவ! கேன்கொண்ட பாக்கன் செய்யும் மாண்புக்கதான் ஏன்கே? “யாருக்கென? அன்புத்தெய்வத்திற்கா? — நீக்கமற சீன்ற நிலனுக்கா? — உருவமற்ற உலக மூர்த்திக்கா? — என்னும் சீன்றை ஏம்பெருமனுக்கா? ஏனிலை?” என்று கேட்டால், ஏராளியாக்கப்படுகின்றன. கடவுளே! அறிவே ருபயான — அன்பே தோற்றமான — கருணையே வடிவான சீனக்கு உருவம் கற்பிக்கின்றனர்; பின்னகன், மனைவிகன், உறவினர் முதலியவர்களைப் பெருக்கின்றனர். கற்பனைக்கதைகள் — இல்லை வேத புராணங்கள் — தோன்றுகின்றன. அனைவர்களிலே நீ விளையாடுகிற விலைகள் சொல்லித்தீராதது. உன்பெயரால் இங்கு எடக்கும் கொடுமையான என்னென்று சொல்வது. ஏழைகள் கோழைகளாக்கப்படுகின்றனர், ஏதரும் நிறைந்தவனே! தோழிவு சீன்கே சீந்திருத்தம் வேண்டும். புண்மை மனைய வேண்டும்; புரட்சி தோற்றவேண்டும். ஆண்டவனே! மனிகன் மனிதனுக்கு அடங்கும் அடிமைப் புத்தியை நீக்கி அறிவைக்கொடுத்து, அன்பு கொடுமை அகில உலகுக்கும் அறிவுறுத்தவாயாக!” ஏழையின் வேண்டிதல்ல இது, அகில உலகின் அறிவினர் வேண்டிதல். கடவுள் செய்காப்பாரா?

பறங்கிப் பெண்

My Burgher Girl

C. Cumarasamy,
First M. B; B. S.

ஆற்றிடகிலை ஒரு பறங்கிப் பெண்
 அழகனை! அவள் சிரிப்பால் — நெஞ்சில்
 ஏற்படும் ஒரு கோ; அடியேன்
 எனை மறந்திட லாதினன்!
 காற்றொடு கொடு மனமு அடித்தியல்
 கலங்கிடு புட காசு — அவள்
 வேற்படை விழி யாற் கலங்கினன்;
 வேறுல கடைத் தேனை!

2

"கூப்பிடத்திரும் பிடகிலை" யெனக்
 குறை மொழிந்தனர் நண்பர்!
 சாப்பிட மனம் சரிப்பட வில்லை!
 "சாதி கெட்டவன்" என்று
 காசு படைத்தவர் பல கதைத்தனர்;
 நகைத்தனர் எனை; காசு
 நீப்பிடித் தெரி கிற எனதுநத்
 திருவினை ஒறுத் தார்கள்.

3

"அத்தையின் மகள், உன்னில் அவள் மிக
 ஆவச லைத்திருக் கின்றாள்;
 இத்தரையினில் இது சரியல்ல!"
 என்றனர் சில பேர்கள்.
 உத்தமி அவள்; அவள் அழகுநெஞ்சு(கு)
 ஒரு குறையிலை; அறிவேன். — எனில்
 அத்தனைய வனைத் தறக்கவும்
 ஒத்தமே என துள்ளம்.

4

உற்றவர் சிலர் எனைப் பிடித்(து), "அட
 உனக் கென்ன மறி" என்றார்.
 பெற்றவ ரொடு சுற்றமும் பெரும்
 குற்றம் என்று சொல் லிற்று.
 மற்றவர் சொல்க் கேட்டொழுகிற
 மடைந்தனம் கிடுத்(து) அத்தப்
 பொற்கொடியை ஓர் நற்றின மறில்
 போய் மணமுடித் தேன் நான்.

ரேடியோ பிடித்த திருடன்

“கே. தங்கராசன்” Hind Form.

வீசிங்க முதலியார் பணக்காரர். அவருக்கு யோகராசன் என்று ஒரு மகன் இருந்தான். அவன் பாழ்ப்பாணக் கல் லூரீயில் வாசித்துக்கொண்டிருந்தான். வீசிங்க முதலியார் பெரிய பணக்காரர் என்று சில திருடர்களுக்குத் தெரிந்தது. அதனால் அத்திருடர்கள் அவர் வீட்டில் திருடுவதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒருநாள் வீசிங்க முதலியார் தம் நண்பருடைய கல்யாணத்திற்குப் பங்குதது வருக்குச் சென்றிருந்தார். இவ்விஷயம் திருடர்களுக்குத் தெரிந்தது. திருடர்கள் அன்று பொழுதுதான் திருட உத்தேசித்திருந்தார்கள். யோகராசன் அன்று பன்னிரண்டிருந்து வந்ததும் படித்துக்கொண்டு சாய்வு நாற்காலியிற் படுத்துக்கொண்டு ரேடியோவைத் திருப்பிவைத்தான். அப்போது ரேடியோவில் ஒரு சாடகம் நடந்துகொண்டிருந்தது. அதைக் கேட்டுக்கொண்டே யோகராசன் தூங்கிவிட்டான். அவனுடைய தாயார் கேசம்மாவும் பங்குதது விட்டிருந்துச் சென்றுவிட்டாள். அப்போது திருடர்கள் முதலியார்வீட்டுப் பின்புறச் சுவரின்மேல் ஏறிக் குதித்து மெதுவாக உள்ளே வந்து பணப்பெட்டி அருகே சென்றார்கள். அப்போது ரேடியோ ராட்கத்தில் பொலிஸ் காண்ஸ்டேபிள் திருடனைப் பிடிக்கும் கட்டம் நடந்துகொண்டிருந்தது. அப்போது இங்கு திருடர்கள் பணப்பெட்டியைத் தூக்க முயன்றார்கள். அச்சமயம் ரேடியோவில் காண்ஸ்டேபிள் உரத்த குரலுடன், “டேய் திருட்டுப்

பயக்கரே, முப்பு பக்கத்துத் தெருவில் திருடியதாமல்லாமல் இங்கேயும் திருட வந்துவிட்டீர்களா?” என்று கூறினார். அறையின் பணப்பெட்டியைத் தூக்க முயன்ற திருடர்களுக்கு நடுக்கம் ஏற்பட்டது. அக்குரல் அவ்வுர் சப் இன்ஸ்பெக்டர் பேரின்பராத நாயகருடைய குரலாகியிருந்தது. அவர்களுக்கு இருந்தது, தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று ஓடினார்கள். ஒரு திருடன் வசற்படி தடக்கி அருகிலிருந்த சாமான்களின்மேல் விழுந்தான். பின்னால் ஓடிவந்த திருடர்களும் தடுபட்டு அவன்மேல் விழுந்தார்கள். ஆதலால் அவன் உபத்திரவ மிதுவியினால் முர்ச்சையடைந்தான். இதற்குள் சாமான்கள் விழுந்த சப்தத்தைக் கேட்டுப் பங்குதது விட்டிருந்து எல்லோரும் ஓடி வந்தார்கள். திருடன் என்று அறிந்து அவனைப் பொலீசுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். யோகராசன் திருடன்! திருடன்! என்று சிதறிக்கொண்டே தூக்கம் சிறிது கலைந்த எழுந்தான். அவனுடைய அம்மா அவனுக்கு அருகில் ஓடிவந்து, “என்னடா சிதறாம்கூறாய்” என்று கேட்டாள். அதற்கு யோகராசன், “திருடர்கள் வந்ததப்போற்கனவு கண்டேன்,” என்றான். “திருடர்கள் தான் அப்பொழுது வந்து போய் விட்டார்களே,” என்று கூறினான். திருடர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. யோகராசனுக்கும், அவன் அம்மாவுக்கும் திருடர்கள் பிடிபட்ட கிதம் மர்மமாகவேயிருந்தது.

தமிழர்களே விழியுங்கள்

எஸ். சண்முகநாதன் H. S. C., B. I.

எங்கள் நாய் நாடாவிடே இலக்கை 1948 ம். இதைக்கு துற்றைப்பத ஆண்டுகளுக்கு வருஷம் பெப்ரவரி மாதம் 4 ம் தேதி அல்னி மேலாக நாய்கள் அன்னியரின் ஆளுகையின் யரின் ஆளுகையின்மும் கமக்குகளைப் பிடித்து எங்கள் கலை, கல்வி, மதம், மரி

காசை, பாலை எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டோர். சென்ற வருஷம் பெராவளி 4-ந்தேதியன்றுதான் இவர்களை மதரா கப்பீயமாகத் தொத்தமனித்தான். எவ்வே! அன்று எங்கள் அண்ணை அடைந்த பெருமெய்திக்கு ஓர் அரவுண்டா. இல்ல! இல்ல! அந்ததான் இவர்களை மக்கள் ஆனந்த சாகஸத்தில் ஸூழ்த்திருக்கள். கரை தெரியாமற் புண்டாக்கள். சினி கூட்டமலிருந்து கல்ல பழுவைகளையும் பால் மூத்த விபரூகியுள்ளபகர்த்தகங்கையுஞ்சாப்பிட்டாறாம். அதற்குச் சத்திரம் வது? அது கூட்டமலிருந்து விரிபட்டவுடன் எவ்வளவு மெய்திசி அடைகின்றதோ அதுதப்போல் இவர்களை மக்கள் செண்ட மெய்திசிக்கு ஓர் எல்ல இல்ல. தற்போது தான் மக்கள் சாகஸிமாக வாழ்கிறார்கள். இதனால் கம் தீவின் பழைய பெருமையையும் காப்பாற்றிவிட்டோம்.

இப்படியாக கம் இவர்களை சத்திரம் அடைந்திருந்தும் தமிழர்களிடையே ஏன் இன்னும் இந்த உணர்ச்சி எழவில்லை. தமிழர்கள் தங்கள் கலையிலும் கல்வியிலும் பெரும் புத்த அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சில கெட்ட வழக்கங்கள் தமிழர்கள் முன்னேற்றமடையவில்லை. சாதி வித்தியாசம் பார்த்தும் வழக்கம் மிகவும் கூடாததாயிருக்கிறது. இதனால் கம் கரட்டு மக்கள் எல்லாரும் சத்திரமாக வாழ முடியாமலிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு சத்திரம் கெட்டது, ஏன் இப்படி கம் தமிழர்கள் அவர்களின் சத்திரத்தைத் தடைசெய்யவேண்டும். கடவுள் எல்லாவற்றையும் சரிசமமாத்தானே படைத்தார். மேலாட்டாரிடம் இந்த வழக்கம் இல்லாதுபடியால் தானே அவர்களின் புத்த உலகெங்கும் பரவியிருக்கிறது. ஏன் கம் மக்கள் இந்தக் கூடாத வழக்கத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். தமிழர்களிலே செய்வா புலமை வாய்ந்த ஒளையவாள் கூடத் தனது பட்டு ஒன்றிலே,

“சாதிவிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாதி
தக்கால்
நீதி வழுவா கெறிமுறையல்.....

என்று பாடியிருக்கின்றார். தமிழர்கள் இதை அறிந்திருந்தும் ஏன் இந்தக் கொடிய வழக்கத்தை மூன்ற போளிக்கவில்லை. உலகத்திலே எல்லாச் சாதியாரும் முன்னேறிக்கொண்டே போகிறார்கள். ஏன் தமிழர்கள் மாத்திரம் முன்னேறத் தலைவிலிற்செய்யவில்லை. இந்தச்சாதி வேற்றுமை தமிழர்களிடையே இருக்கும் வரை எங்கள் சாதிவிரன் முன்னேற மாட்டார்கள். இது முறிவிலும் உண்மை. உலகத்திலே உத்தம ரீதியை மீறாத இந்திய சத்திரத்திற்காகத் தனது வாழ்வானைச் சமீபத் மரணம் அடைந்தான்.

சொன்னார். சாதிவேற்றுமையை அடியொளி மறந்தறிவிப்படி போதித்தார். போதித்தார்? செய்வாயிலுமே எங்கள் கண்ணுள் காட்டி மறைத்தார். அவரையே போற்றும் தமிழர்கள் ஏன் அயருண்டாய் அரிய போதனைமூலம் கடக்கக்கூடாது. அவரின் சொற்படி அத்தையோ கொடிமக்கள் எங்கள் அயல் காடாகிய துள்ளியாவிலே கடக்கின்றார்கள். ஏன் கம் இவர்களைத் தமிழர்களும் பின்பற்றக்கூடாது. கல்கை சாதிக்கு மரியாதைசெய்ய வேண்டுமென்ற அவரின் போதனைவிடப் படி கடக்கவேண்டும் எங்கள் மனிதபிறவியை ஏறித்தம் ஏன் இன்னும் மிகுந்ததனமாய் கடக்கவேண்டும். தமிழர்கள் இந்த முறையினால் ஒரு கண்ணையும் அடைந்தாலெனத் தெரியவில்லை. அப்படியிருக்க எங்கள் மக்கள் ஏன் இந்தக் கொடிய முறையைப் பின்பற்றவேண்டும். இதனால் வலா எங்கள் பாவமையும் காசு முடிமுடிந்த மடையவில்லை. இதை இன்னைய இளைஞர்கள் கிற்பாட்டமுடியுட கம் சகோதர சகோதரிகளே! இதை அறிந்திருந்தும் இன்னமும் ஏன் தக்கம்? உலகத்தினுள் இந்த அரிய சேவை தங்கியிருக்கின்றது. விழியுங்கள்! விழித்த கல்கை ஹரிஜனத் தொழிலாளர்களால் பாடுபடுங்கள். நீங்கள் இன்னும் சில வருஷங்களில் செரியார். கலாவி விரிவீர்கள். அப்பொழுது சாதிவேற்றுமையை ஒழித்து எல்லா மக்களும் சத்திரமாக வாழ உதவிபுரியுங்கள். அப்பொழுதுதான் இவர்களை மதரா சத்திரவமடையான். இந்தியாவின் மகாத்மா ஒருவர் தோன்றி மறைந்தாரே அந்தப்பிரேம் ஏன் இவர்களுக்கும் ஒருவர் தோன்றக்கூடாது. இதை ஒவ்வொரு சகோதர சகோதரிகளும் யோசித்துப்பாருங்கள். இந்த அரிய சேவைசெய்ய முன்வாருங்கள். இதனால் ஏரம் கம் தேசத்திற்குச் செய்யும் அரிய சேவை.

தமிழர்களில் இன்னார் ஓர் கொடிய வழக்கம் இருந்த வருகிறது. இதனால் சேதம் வங்கும் வழக்கம். இந்த வழக்கம் எப்போது நியமோ ஈசன் ஒருவருக்குத்தான் தெரியா. மாணிடமுதம் எப்போது மிகவும் கஷ்டம். அறிந்து ஆண்டுகாப் பிரதவர்கள் மிகவும் கொடுத்தவைத்தவர்களென்று தமிழ்ச்செய்யப் புலவர் ஒளையவாள் தனது செயலுள் ஒன்றிலே கூறிப்புகின்றார். இப்படி ஆண்டுகாப் பிரதவர்கள் ஏன் இந்தக் கொடிய வழக்கத்தைக்கொண்டேயே, பெண்கள் பிறந்தாலே தவறுக்கு ஆண் மகவு கொடுத்தவைகளில்லை என்று நாயக்கையார் கூறவரை நான் எத்தனையோ இடங்களில் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் ஏன் இப்படி வருத்தப்பட்டவென்கிறீர். இவ்வாறான பெண்கள் இல்லாவிட்டால் உலகத்தில் இருக்க

வத? அப்படியிருக்க அவர்கள் ஏன் கவலைப் படுவான். இந்தக் கொடிய சேனைதான் அவர் களைக் கவலைக்குள்ளாக்குகிறது. எத்தனையோ இடங்களில் தனக்கு எல்ல சேனையில்லாவிட்டால் தான் அங்கே செய்யமாட்டேன் என்று சொன்ன ஆண்டோ எனக்குத் தெரியும். எங்கள் கட்டிடம் எத்தனையோ ஏழைக் குடும்பங்களில் பிறந்த பெண்கள் இந்தக் கொடிய சேனையுக்கத்தால் விவரகம் ஆகாமல் வீட்டில் இருக்கிறார்கள். இது துவர்சனின் பெற்றோருக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றது. இன்னும் எத்தனையோ பெண்கள் இந்த வழக்கத்தால்தான் விரும்பிய காதலனை விவாகஞ் செய்யாமல் வேறு ஒருவனை மணக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கை எவ்வளவு பயனற்றதாய்ச் செல்லுகிறது. சீ! இந்த வழக்கம் இப்படி எத்தனை கொடுமைகளைச் செய்கிறது. இதை கண்ணுடையோடுகருங்கால் இந்த வழக்கம் பெண்களின் பொறுமைகளைச் சோதிக்கின்றது என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆ! பெண்கள் எவ்வளவு பொறுமை படைத்தவர்கள். அவர்கள் பகம் கஷ்டம் ஒன்று, இல்லை. பல கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்களின் கஷ்டத்தை என் ஒரு காலமும் எடுத்ததுகூறமுடியாது. ஆயிரம் காலு படைத்த ஆகிசேடன் அல்லவோ எடுத்துக் கூறமுடியும். அவர்களும் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைச் சிக்கின்றார்கள்தானே. அவர்களின் அரிய குணம் மிகவும் பரபரத்த தக்கது. சகோதரர்களே! நீங்கள் மணப்பது பெண்ணையா அல்லது பெண்ணைப்? பின் என் இந்தச் சேனை வழக்கத்தைப் பின்பற்றவேண்டும். கல்வியில்லாத கசடர்களுக்கும் கண்ணர்களுக்குத்தான் இந்தச் சேனம் தேவை. ஆனால் மிகவும் படித்தவர்களும் கூட இது வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சேனம் கேட்கும் ஆடவனுக்கு ஒரு ஆடவனா. அவன் ஒரு பேடிக்குச் சமானவான். பெண்ணின் தகப்பன் தான் விரும்பியதை பெண்ணுக்குக் கொடுக்கலாம். இது தகப்பன் தன் மகன் மீதுருந்த அன்பின் சிமித்தம் செய்கிறான். இதில் பிழையிலலை. ஆனால் இதை அவர்களிடம் கேட்கப்படாது. ஆகையினால் நீங்கள் இதை மனதில் தீரவோ

சித்தப்பாருங்கள். இது ஆடவர்களாகப் பிறந்தவர்களுக்குத் தருமா. ஆண்மை, அறிவு, செயல், கொல்வண்மை எல்லாவற்றிலும் ஆண்கள் பெண்களிலும் சிறந்திருந்தும் என் பெண்ணின் சேனத்திற்கு ஆசைப்படவேண்டும். காங்கன் என் மணஞ்செய்யுகின்றோம். எங்களுக்கு வாழ்க்கைத்துணையி ஒருவர் வேண்டுமென்றும் எங்கள் சக்தி பெருகவேண்டுமென்றல்லவோ செய்கின்றோம். அப்படிச் செய்யும் எங்களுக்கு என் சேனம். கடவுள் ஆண்களுக்கு, பரிபுட்பித் தன் குடும்பத்தைக் காக்குந் சக்தியைக் கொடுத்திருக்கின்றார். அப்படியிருக்க என் சிதனம். சேனத்தை வேண்டி அந்தப் பணத்தில் சிலிபம் செய்கிறவன் ஆண்வகுப்புக்கே வடுகைத் தேடுகின்றான். ஆகவே இளைஞராகிய கால்கள் நீனைத்தால் இந்தக் கொடிய வழக்கத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் கிற்பாட்டலாம். எல்லா மணங்களிலும் காதல் மணமே சிறந்தது. இது மிகச் சிறந்ததென்று கீர்த்தியாய்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். இத்தால் செய்விக்காதல் பிறக்கின்றது இந்த முறையை காங்கன் வையாண்டால் வெகு சீக்கிரத்தில் இந்தப் பாரும் வழக்கத்தை ஒழித்துவிடலாம். காந்தவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்ணுடைய அறிந்தபின் தான் இந்த விவாகத்தைச் செய்ய வேண்டும். எல்லாம் அறியாமல் இது செய்யப் பட்டது. இப்படி கம் சகோதரர்கள் எல்லாரும் செய்ய முன்வருவார்களாயின் இந்தக் கொடிய வழக்கம் ஒழிவதோடு பெண்களும் சுதந்திரமாக வாழமுடியும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் இதைப் பற்றி கண்ணுடைய சிந்தியுங்கள். இந்ல் உண்மை இருக்கிறது. இந்த இரு கொடிய வழக்கங்கள் எப்போ முடிவின்றனவோ அப்பொழுதே உண்மைச் சுதந்திரம் இவ்வகை அடையும். இந்த அரிய சேவை செய்ய ஒவ்வொரு இளைஞரும் முன்வரவேண்டும். எம் காட்டுக்காகப் பாடுபடுகிறதற்குப் பின்வாங்காதீர்கள். உடல், பொருள், ஆயி அனைத்தையும் எங்கள் காட்டுக்காகத் தியாகஞ் செய்யுங்கள். அப்பொழுது தான் எங்கள் கல்வி, சலை, காசீகம் எல்லாம் உலகத்தாருக்குத் தெரியும். இதுதான் எம் காட்டுக்கும் தமிழருக்கும் நாம் செய்யவேண்டிய கடமை.

அன்பன் வேண்டுகோள்

N. K. Sivasubramaniam,
Sr. D.

ஆசிரியர் கல்விதனை ஊட்ட வேண்டும் — அதனை
அன்புடனே மாணவர்கள் வந்த வேண்டும்
பாடந்தனைப் பலமுறையாய்ப் பயிலவேண்டும் — அதனைப்
பார்த்தவுடன் பழையதாய் இருத்தல் வேண்டும்
சோதனையின் சோர்வுதான் நீக்கல் வேண்டும் — அதற்குச்
செய்கருமம் செய்மையுறச் செய்தல் வேண்டும்
போலிசெய்யும் போக்கிரிகள் நீக்கவேண்டும் — நம்
போன சோமர் சோமதாய்த் திரும்ப வேண்டும்
நிறைவாக “விஸ்வியம்சம்” வருதல் வேண்டும் — வந்த
இதழுடனே அறிவுதனைத் தருதல் வேண்டும்
பெண் மாணிகள் “அக்கடமி” சேரல் வேண்டும் — அங்கு
பெருமையாகச் சங்கீதம் பயில வேண்டும்
மாணவர்தம் பிரதரிதிகள் ஊக்கமுடனே — உழைக்க
மாண்புடன் நாம் ஆகவடி அளிக்க வேண்டும்
சபைபரிவரெம் குறைநீக்கத் துணியவேண்டும் — இங்கு
நாம் கத்த தண்ணீர் பருக வழி தேட வேண்டும்
பிரிவினை பித்தற்றம் பித்தர்தாம் ஒழிய வேண்டும் — அதிலும்
ஒற்றையுடன் நம் காக்கிரகம் லங்க வேண்டும்
பந்துருட்டம் பசிந்திதனில் பலர் தேற வேண்டும் — நம்
பாடசாலை வெற்றிபெற முடல வேண்டும்
எம் விருப்பை எல்லோரும் வந்த வேண்டும் — இங்கு
கவிபுணிய உற்சாகம் புரிய வேண்டும்.

English Editorial Board

தமிழ்ப் பத்திராதிபக் குழு.

Editor :

S. V. Paramsothy

Associate Editor :

V. Kanagaratnam

Literary Section :

R. Sivanesan

V. C. Kathirasan

பத்திராதிபர் :

மு. சண்முகம்

உதவிப் பத்திராதிபர் :

த. ஸ். அப்பலவாணர்

இலக்கியப் பகுதி :

ச. மகேஸ்வரி

சா. வ. குணசத்தினம்

Co-eds. Section :-

Vimaladevi P.

மாநிப் பகுதி :

வி. மணிமேகலாதேவி

ச. கமலாம்பிகை

Sports Section :-

A. S. Kadirgamar

Jeyarane K.

செய்யுட் பகுதி :

ச. கணகசுந்தரம்

Junior Section :-

R. S. Perinpanayagam

M. Shanmuganathan

சீறுவர் பகுதி :

மு. சிவசுந்தரம்

ச. சிவசுப்பிரமணியம்

Faculty Advisers :-

Mr. K. C. Thurairatnam, B. A. (Lond)

வித்தியாசங்குலோசகர் :

திரு. பொ. சுவாத்தினம், எம். ஏ.

A. C. M. P.

